

LECTORI.

Quæstioni, quam elapsò anno in Dissert. sistente filium beneficio patris & quidem titulo universali in feudum succedentem hīc Dusseldorfii conscripta deduximus, pedissequa est hæc: num filius feudum à patre alienatum revocare possit. Teste GEORGIO LUDOVICO BOEHMERO in principiis jur. feud. præsertim longobardici, quod per germaniam obtinet, editionibus anterioribus, & terria de anno 1775 olim in celeberrima goettingorum universitate docebatur: “alienatio feudi valet in præjudicium ipsius vasalli, ejusque descendantium ad facta ejus præstantia ex lege successionis obstrictorum „ ibid. § 266. Item “ jus revocandi ex speciali ratione negatur liberis vasalli alienantis... cæterum consensu in alienationem feudi dato consentientis, ejusque heredum nullum est jus revocandi „ Ibid. § 276. Verum ex quo facultas juridica goettingensis in favorem filiorum feudum à patre alienatum revocare volentium anno 1779 dedit responsum juris, hīc Dusseldorfii typis mandatum sub rubrica: “ Bestätigung der irr Sachen Freyherrlichen Gebrüder von Elmpt, entgegen den Herrn Reichsgrafen von Wolf Metternich zur Gracht, wegen der Gülschen Lehnbahnen Unterherrlichkeit Burgau im verwichenen Jahre in Druck ausgegebenen rechtlicher Ausführung, und gründliche Widerlegung des von hochbesagten Herrn Reichsgrafen ebenfalls in Druck ausgegebenen, so rurbrizirten, aufrichtigen Geschichts und Rechtszustands, vorgetragen in einem Rechtsgutachten der hochlöblichen Juristen Facultät in Göttingen „, & eodem anno JUSTUS LODOVICUS BECHTOLEUS BOEHMERUS, filius prælaurati GEORGII LUDOVICI BOEHMERI, quoque in favorem filiorum differentiationem inauguralem: *de filio vasalli successore in feudum publici* fecit juris, antiqua illa GEORGII LUDOVICI BOEHMERI doctrina in laudata goettingorum universitate hodie non amplius traditur, sed uti apparet ex quarta editione GEORGII LUDOVICI BOEHMERI principiorum jur. feud. præsertim longobardici, quod per germaniam obtinet anno 1782 recusorum §. 276., ejus loco substituta est hæc: “ Cæterum eadem juris rationes, ex quibus id jus datum est agnatis, militant pro filiis vasalli alienantis, ex investitura majorum ad successionem in feudo antiquo vocatis, quo ad agitur de alienatione feudi licita seu ex consensu domini peracta; nec ideo jus revocandi feudum, iisdem inconsulis alie-

“ alienatum, eis ex hac sola ratione negari potest, quod facta patris
“ intuitu allodii praestare teneantur; quippe quæ id tantum efficit, ut
“ feudum, à patre alienatum, non aliter, quam restituto pretio, revocari
“ possint „. Interim antiqua illa Geettingenium doctrina nobis videtur
vera, ideoque ad hanc contra JUSTUM LUDOVICUM BECHTOLDUM BOEHMERUM
defendendam nostram impendimus operam, quam eo lubentius suscep-
timus, quo palpabiliores, stante hac nova geettingensium doctrinæ,
sunt contradictiones, quæ ob eam reperiuntur in præfata editione quar-
ta GEORGII LUDOVICI BOEHMERI princip. jur. feud.: Ubi in cit. §. 276.
diserte refertur, quod sicuti agnati, ita & filii jure revocandi feudum
à patre alienati gaudeant: econtra dicitur in §. 147 “Ordo succedendi
“ legitimus.. immutari & determinari potest.. tum ultima voluntate
“ vasalli possessoris inter hos solos, qui ipsius hæredes simul in feudo sunt
“ & allodio, quales ex lege esse jubentur liberi„. Item §. 252.: ex quo con-
“ sequitur, ut de usu & fructu feudi vasallus possit per quameunque
“ conventionem dissonere, ac proinde feudum locare, etiam in longius
“ tempus, in eoque usumfructum constituere in sui & descendientium præ-
“ judicium „. Item §. 263: “ potest ergo vasallus jure suo usumfructum
“ & servitudes in sui, suorumque descendientium præjudicium feudo impo-
“ nere, partemque feudi in emphyteusin dare, irrequisito etiam domini
“ consensu. Sed aperto feudo, expirat servitus & emphyteusis, sine do-
“ mini consensu constituta „. Porro §. 268. “ Hypotheca à vasallo ex
“ domini quidem, sed sine successorum feudalium consensu constituta,
“ valida quidem est intuitu vasalli & domini, sed non intuitu successorum
“ feudalium, nec in horum præjudicium... quanquam valida sit, quoad
“ fructus feudi, in præjudicium tum vasalli eam constituentis, ejusque
“ descendientium, tum successorum feudalium in eam consentientium „.
“ Nec non §. 288: “ subinfeudatio, etiam sine domini consensu, bo-
“ nā fide peracta, valida est intuitu vasalli subinfeudantis, ejusque hæ-
“ redum... §. 289, nec subinfeudatio valida est in præjudicium agna-
“ torum, nisi eorum consensu firmata sit „. Ac denique §. 299: “ pac-
“ tum, quo inter hos, qui vi investituræ ad feudum vocantur, de-
“ terminatur successio, & quidquid huic annexum est, valet ex mu-
“ tuo eorundem consensu, & consentientes, horumque hæredes obligat...”

